

N:o 253.

Af Herr **Jan Andersson:** Om norra jernvägsstambanans sträckning från Sala öfver Avesta samt om anvisande af medel härtill.

Sedan mot förmodan förslag om nya jernvägsbanors anläggande i nästan alla riktningar af Riket blifvit väckta och särskild motion nyss afgifvits om norra stambanans fortsättande från Upsala till Sala samt derifrån direkte till Storviks ändpunkt på Gefle—Falujernvägen; så ehuru ogera jag i dessa penningbistra tider vill framkomma med förslag, de der skulle framföra en ytterligare skuldsättning utöfver hvad Hans Maj: Konungen föreslagit, eller för nordvestra stambanans fortsättande, särdeles som Hans Maj: Konungen genom sitt förslag nådigst insett det förhanden varaende ekonomiska trångmål, nödgas jag ändå i all vördsamhet föreslå, det jernvägens sträckning från Sala må tagas öfver Avesta bruk, en plats numera liknande en stad med stora anläggningar och tillfälle för ännu flera i följd af den rika vattentillgången med tusentals hästkrafter samt hvarest en jernvägslinea från Norbergs ymniga och outtömliga malmfält är att möta. Okulära undersökningar hafva blifvit gjorda från Norbergs grufvor till Avesta och derifrån vidare till Storvik genom en af grufvor och bergsbruk uppfylld nejd. Genom denna sträcknings dragande, som måhända gör banan något öfver en mil längre, kommer en ofantligt större trafik synnerligast af bergseffekter att ega rum. Banan kommer nemligen att beröra flera större bruk och mera befolkade socknar i nedre Dalarne eller det så kallade Näsgårds fögderi samt Hedemora stad med der omkring varaende bruk, äfvensom de Petréska verken i Gestrikland. Ett annat talande skäl för stambanans dragande öfver Avesta är att i en framtid sådant icke lägger hinder i vägen för en tillämnad linea till Insjön i Dalarne utan snarare komme att befrämja denna fråga.

Skulle deremot banans sträckning blifva från Sala rakt på Storvik, skulle densamma endast beröra sydvestra hörnet af By socken i Stora Kopparbergs län och derjemte för det mesta genomlöpa berg och sankar skogstrakter.

I anledning af hvad jag nu haft äran anföra, får jag vördsammast föreslå, att sträckningen af ifrågakomna jernväg från Sala må tagas

öfver Avesta i stället för rakt på Storvik och att i sammanhang härmed nödiga medel må anslås till bestridande af kostnaderna för denna omväg.

Jag anhåller vördsamligen om remiss af denna motion till Stats-Utskottet.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Jan Andersson
från Stora Kopparbergs län.

N:o 254.

Af Herr Ola Månsson: Om ändring i gällande författning angående vilkoren för bränvinstillverkning.

Det är snart sagdt en gifven sak, att hvarje riksdag skall lagstifta om bränvinshandteringen i vårt land, ehuru, så länge tillverkningen i viss mån sammanhänger med jordbruket och dess viktigaste intressen, sådant är i hög grad origtigt. Man har en följd af föregående riksdagar mycket framhållit att det viktigaste målet man sträfvade för, med hänseende till bränvinstillverkningen, vore att hämma bränvinsfloden.

Måne någon på fullt allvar fortfarande tror att detta är det egentliga målet? troligen icke. Man bör nemligen nu vara temligen ense derom att det är för att få skatten såsom en större statsinkomst, som handteringen får bedrifvas.

En handtering sådan som bränvinstillverkningen, genom hvilken man uti statskassan indrager så många millioner i skatt, är dock jemförelsevis med andra handteringar *i vår tid*, bra stufmoderligt behandlad, och man kan därför icke undgå att påyrka att skråmessigheten, med afseende på bränvinstillverkningen, må borttagas.

Har man gjort sig riktig reda för hvilka inom samhället, som egentligen få betala de många millioner, som ingå till statskassan. Naturligtvis bränvinstillverkarne och suparne. Men har man också tänkt på att